

противоруското настроение на частъ отъ българската общественостъ по онова време. Противоруски сж настроени, и поради други причини, и Хитовъ, и Л. Каравеловъ, който редактира записките му.

С. 19. Александъръ Горчаковъ (1798—1883), бележитъ руски дипломатъ, министъръ на външнитѣ работи и министъръ-председателъ. Презъ негово време стана преселването на българитѣ въ Русия.

С. 32. Нашиятѣ приятели. — Става дума за връзки на Хитова съ други хайдушки войводи и съ съмишленици по градове и села, ако той още да не е тръгналъ по пътя на всеобщото въоръжено възстание.

С. 32. Раковски. — По това време, пролѣтътъ на 1862 год., Раковски вече бѣ уредилъ своята легия въ Бѣлградъ и готвѣше общо възстание въ България, въ връзка съ плановѣ на сръбското правителство за война съ Турция. Съ огледъ на това и съгласно революционната си тактика, Раковски изпрати въ България свои довърени лица, които да вдигнатъ възстание на нѣколко мѣста и да подготвятъ хайдушкитѣ чети за новата политическа роль, която имъ се възлагаше. Раковски е пратилъ писмо и на Хитова. Броеветѣ на „Дунавски лебедъ“, за които Хитовъ говори, сж, по всѣка вѣроятностъ, стари, тъй като тогава вестникътъ вече не излизаше.

С. 34. Защото ни трѣбваха пари за бунта. — Става дума за възстанието, което готви Раковски и въ което се гласи да участвува и Хитовъ.

С. 38. 50 души въоръжени българи. — Презъ лѣтото на 1862 г. пратеникътъ на Раковски, х. Ставри, направи опитъ за възстание въ Търновско. Отъ Търновскитѣ околности излѣзе чета, разпрѣсната отъ турцитѣ между Трѣвна и Габрово. Въ Търново и околнитѣ му манастири бѣха извършени арести.

С. 39. Бѣлградската буна. — Презъ м. юний 1862 г. сръбското правителство направи опитъ да изгони турския гарнизонъ отъ столицата си — Бѣлградъ. Въ битката, която стана тогава, българската легия на Раковски взе най-живо участие.

С. 39. Писмо отъ Раковски. — Раковски възлагаше голѣми надежди на сръбската помощ. Сърбитѣ, обаче, се помириха съ турцитѣ и отказаха да изпълнятъ обещанието си, дадено на българитѣ. Нѣщо повече дори — тѣ изгониха българскитѣ легионери отъ Бѣлградъ. Понеже по този начинъ планътъ на Раковски за възстание пропадеше, той писа въ мѣстата, гдето се